

næsten umuligt at forhandle med fuld For-
trolighed i Udvalg i Fremtiden, og det vil ogsaa
gjøre Debatten om Sagen i Salen mindre hyg-
gelig, naar der refereres til Ting, der ikke kunne
kontrolleres, og navnlig vil jeg sige, at naar det
kommer fra Udvalgets Formand, vil det være
endnu vanskeligere for andre Medlemmer at komme
ind paa en Debat om den Slags Ting. Jeg vil
derfor, idet jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem
maaste ikke har lagt saa nsie Mærke til, at han
har fremsørt disse Ting, afholde mig fra at gaa
ind paa en Forklaring derom, idet jeg antager, at
han vil være enig med mig om i Fremtiden ikke
at referere private Ting, der ere flete i Udvalget.
— Med Hensyn til det ærede Medlems Hoved-
betragtning, nemlig at vi burde stille os saaledes
ved Finantslovens 2den Behandling, at den blev
Hovedbehandlingen, saa er jeg enig deri. Det
bør man gjøre under ordinære Forhold, det er
rigtigt; men jeg kan rigtignok ikke se, at vi ikke og-
saa skulde have gjort det fra vor Side. Det
ærede Medlem har maaste en anden Opfattelse
med Hensyn til dette Punkt; men jeg vil spørge:
Naar vi, samtidig med, at der ikke har fundet
nogen Nedsættelse Sted paa det ordinære Budget,
byde en ekstraordinær Bevilling paa § 26 til
Krigs- og Marineministeriet af over halvanden
Million Kroner, altsaa Mere, end der er blevet
budt indtil 1877 — og endnu i det første Aar,
dette Ministerium var ved Noret, sandt man sig
fra Ministeriets Side tilfredsstillet med Mindre —
saa kan jeg ikke se Andet, end at der fra vor
Side er gjort et saadant Bud, som Folkethinget
med fuldkommen No kunde staa ved ved anden
Behandling og ogsaa være fuldkommen sikker paa
ved de fremtidige Behandlinger at kunne sætte igjen-
nem. Der vilde da opstaa Spørgsmaal af rent
finansiel Betydning, og naar da Nedsættelsen
ikke var større, og der var Beredvillighed til at
give det, man havde budt, nemlig over halvanden
Million Kroner, saa tror jeg virkelig ikke, at
Nogen, der overhovedet tillægger Folkethinget
nogen Betydning, kan tvivle om, at hvis Thinget
vilde fastholde det, vilde det ogsaa komme til at
staa saaledes paa Finantsloven. Nu siger det
ærede Medlem, at han vilde foretrække at gaa en
anden Vej, og han har jo, som jeg har gjort
opmærksom paa, motiveret det ved det Hensyn,
at man skulde blive ved, hvad der er opnaaet ved
anden Behandling. Nu vil jeg gjøre det ærede
Medlem og hans Meningsfæller opmærksomme paa,
at det vistnok maa indrømmes, at naar man al-

lerede ved anden Behandling gaar saa høit op,
at man fuldt ud tilfredsstillter, hvad der forlan-
ges fra anden Side, idet man gaar saa høit op,
som man nogenstunde er gaaet og byder, hvad der
er budt i de sidste Aar, det vil sige der kan
være Tale om 50,000 eller 100,000 Kr.
mindre, men naar man ved anden Behandling
gaar til Maximum af, hvad der hidtil har
været det Sædvanlige i de sidste Aar, det vil
sige over 1,800,000 — det har et Aar været
1,900,000, og et andet Aar mindre, men det er
ligemeget — saa kan man nok naae, at anden
Behandling af Finantsloven bliver den egentlig
afgjørende Behandling, men ganske vist kun som
et Stin, thi man har i Forveien taget Hensyn
til, ikke hvad man anser for finansielt rigtigt,
men til sit eget Onske om, at man ikke skulde
af Andre tvinges til at gaa højere. Dertil siger
jeg, at jeg lægger ikke stor Vægt, ja, jeg lægger
endog det Modsatte af Vægt derpaa, thi jeg er
bange for, at man, naar man paa denne Maade
gjør anden Behandling til den normale og af-
gjørende, strax ved denne Behandling giver meget
Mere end tidligere, og at man dergjennem op-
naar det Modsatte og giver Modstanderne, hvad
man med et populært Udtryk kalder Blod paa
Tanden, saa at de komme igjen ved tredje og
senere Behandlinger med yderligere Forlangender,
og saa er man dog svagere stillet, end om man strax
havde stillet sig paa et saa rimeligt Standpunkt
som det, vi have stillet os paa fra vor Side, ikke
at nedsætte for Meget og heller ikke give Mere,
end der efter vor hele Stilling maa anses for
rigtigt. Smidlertid har det jo ingen praktisk Be-
tydning. Jeg er ganske overbevist om, at paa de
Omraader, hvor det ærede Medlem for Præs-
tø Amts 1ste Valgkreds og det ærede Medlem for
Beile Amts 2den Valgkreds have fundet hinan-
den, vil Afstemningen naturligvis falde ud til
Fordel for dem, og det bliver da at haabe idet-
mindste, at vi iaar ikke ville komme endnu højere
op. — Jeg vil sluttelig blot tilføje, at jeg glente
at udtale, at det Vædringsforslag vedrørende Si-
tadelsgraven, som det ærede Medlem for Præs-
tø Amts 1ste Valgkreds omtalte, ikke var opført paa
Vædringsforslagslisten. Jeg havde allerede om-
talt det privat til den ærede Krigsminister, og det
var en ren Forglemmelse, at jeg ikke nævnte det
her i Thinget.

Scaventin: Den ærede Ordførers fulde
Tiltro til, at hvis Folkethinget nu vedtog, hvad